

A KÚRIA
mint felülvizsgálati bíróság

Mfv.III.10.540/2014/11.szám

A Kúria a dr. Simonfalvi Éva pártfogó ügyvéd által képviselt felperesnek a jogtanácsos által képviselt Kormányhivatala alperes ellen társadalombiztosítási határozat bírósági felülvizsgálata iránt a Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 22.M.3745/2013/8. számú ítélete ellen a felperes részéről előterjesztett felülvizsgálati kérelem folytán eljárva - tárgyaláson kívül - meghozta a következő

í t é l e t e t:

A Kúra a Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 22.M.3745/2013/8. számú ítéletét hatályában fenntartja.

A pervesztes felperest képviselő pártfogó ügyvéd díját és a felülvizsgálati eljárásban felmerült illetéket a magyar állam viseli.

I n d o k o l á s

A Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság ítéletével a felperes kereseti kérelmét, melyben a másodfokon eljáró társadalombiztosítási szerv 2013. április 18-án kelt 55-10076/2012/92. számú határozatának hatályon kívül helyezését és a másodfokú szerv új határozat hozatalára utasítását kérte, elutasította. Az ítéleti érvelés szerint az Országos Nyugdíjbiztosítási Főigazgatóság (ONYF), mint másodfokon eljáró társadalombiztosítási szerv a keresettel támadott 92. számú határozatát a bíróság 22.M. 2464/2012/5. számú kiegészítő ítélete alapján hozta meg. A bíróság megállapította, hogy a felperes kereseti kérelmében jogszabálysértés megjelölése nélkül kérte a másodfokú társadalombiztosítási szerv határozatainak hatályon kívül helyezését.

A bíróság álláspontja szerint a felperes kereseti kérelmének azon indoka, mely szerint a Fővárosi Törvényszék nem bírálta el az ismételten előterjesztett ítélet kiegészítés iránti kérelmét, nem fedí a valóságot. Megállapítható, hogy a másodfokú bíróság - az elsőfokú végzést - helybenhagyó végzését a felperes 2013. október

22. napján átvette.

A felperes kereseti kérelmében kérte alperes kötelezését a közigazgatási eljárás során keletkezett ellenőrzési jegyzőkönyv kiadására. A bíróság e körben - egyetértve alperes álláspontjával - arra a következtetésre jutott, hogy felperes iratbetekintési jogával élve az ellenőrzési jegyzőkönyvet alperes kezelő irodájában tanulmányozhatja. A felperes ezen kérelme nem függ össze a perben felülvizsgálandó másodfokú határozattal.

A felperes vitatta a Nyugdíjfolyósító Igazgatóság elszámolását, melynek körében a bíróság megállapította, hogy jelen per alperese nem a Nyugdíjfolyósító Igazgatóság, ezért a felperes ezen kereseti kérelmét érdemében nem vizsgálta.

A bíróság ítéletében rögzítette, hogy az alperes által becsatolt okiratok a felperes részére kézbesített társadalombiztosítási határozat mellékletét képező iratok rövid összefoglalásai, melyben új adat nincsen, ezért nem volt indokolt felperes kérelmére a tárgyalás elhalasztása.

A jogerős ítélet ellen a felperes élt felülvizsgálati kérelemmel és a Pp. 163. § (1) bekezdése, 93. § (2) bekezdése, 117. § (2) bekezdés b) pontja megsértésére hivatkozva az ítélet hatályon kívül helyezését és a bíróság új eljárásra és új határozat hozatalára utasítását kérte. A felperes kifogásolta, hogy annak ellenére, hogy kereseti kérelmében és a bírósági tárgyaláson is vitatta a Nyugdíjfolyósító Igazgatóság elszámolását, kérelme nem került elbírálásra. Sérelmezte, hogy az alperes által benyújtott iratokat időben nem kapta kézhez, majd a bíróság megállapította, hogy az iratok „novumot” nem tartalmaznak, ebből kifolyólag a bíróság ítélete nem megalapozott és alapvető jogait sérti. A felperes kifogásolta, hogy a bíróság bizonyítási indítványainak nem adott helyt annak ellenére, hogy az alperesi határozatok homályosak, nehezen értelmezhetőek, és nem felelnek meg a Ket. rendelkezéseinek. A felperes álláspontja szerint a bíróság súlyos jogszabálysértést követett el azzal, hogy nem a Pp. 93. §-ában foglaltak szerint kézbesítette az alperes keresettel támadott határozatát és annak mellékleteit. Kifogásolta, hogy a munkaügyi bíróság 8. számú tárgyalási jegyzőkönyve nem a Pp. 117. § (2) bekezdés b) pontja előírásainak megfelelően készült.

Az alperes felülvizsgálati ellenkérelmében a jogerős ítélet hatályában való fenntartását kérte arra hivatkozva, hogy a bíróság az ügy érdemére kiható jogszabálysértés nélkül hozta meg határozatát.

A Kúria a felülvizsgálati kérelmet tárgyaláson kívül bírálta el a Pp. 274. § (1) bekezdése alapján.

A felülvizsgálati kérelem nem alapos az alábbiak szerint.

A Kúria a felülvizsgálati kérelem keretei között eljárva vizsgálta, hogy a munkaügyi bíróság a felülvizsgálati kérelemben sérelmezett Pp. 163. § (1) bekezdése, 93. § (2) bekezdése megsértésével hozta-e meg határozatát.

A felperes sérelmezte a felülvizsgálati kérelmében, hogy a bírósági tárgyaláson (2014. június 16. napján) kérte a NYUFIG kötelezését olyan világos és áttekinthető kimutatás készítésére, amelyből megállapítható, hogy a kifizetések során mely időponttól, milyen összegű munkanélküli ellátást vett figyelembe, azonban a bíróság bizonyítási indítványát elutasította.

A 2014. június 16. napján megtartott tárgyaláson készült jegyzőkönyvből megállapíthatóan (melynek kijavítását a felperes kérte, azonban a kijavítás iránti kérelmét az első- és másodfokon eljáró bíróságok elutasították) a felperes a Nyugdíjfolyósító Igazgatóság elszámolását vitatta, majd a bíróság tájékoztatását követően kérte alperest felszólítani „hogy vegye fel a kapcsolatot a Nyugdíjfolyósító Igazgatósággal a hiteles elszámolása érdekében”. Továbbá a felperes a tárgyalás elhalasztását kérte, annak érdekében, hogy az alperes által, a tárgyaláson átadott iratot „megmutathassa szakembernek”.

A bíróság a felperes tárgyalás elhalasztása iránti kérelmét azzal utasította el, hogy az alperes által becsatolt 5 oldalas okirat a korábban a felperes részére (a társadalombiztosítási határozat mellékletét képező) megküldött részletes kimutatás (23 oldal) rövidített összefoglalója, amely újdonságot, új adatot nem tartalmaz. A felperes részére a melléklet áttanulmányozásához elegendő idő állt rendelkezésre.

A peradatok szerint a felperes a vitatott társadalombiztosítás határozatot, annak 23 oldalas, részletes kimutatást tartalmazó mellékletével együtt 2013. november 28-án átvette. A felperes 2013. december 27. napján kelt beadványában- egészségi állapotára hivatkozással - a társadalombiztosítás határozat mellékletének tanulmányozására 15 napot kért.

Annak ellenére, hogy a bíróság tárgyalást az ügyben csak 2014. június 16-án tartott, a felperes az eltelt közel fél év alatt (szemben az általa kért 15 nappal) sem terjesztette elő, hogy az alperesi határozat mellékletében foglaltakkal mennyiben vagy milyen okból nem ért egyet. Ehhez képest a 2014. június 16. napján megtartott tárgyaláson - az újdonságot nem tartalmazó, bár kétségtelenül csak a tárgyaláson átadott - a 23 oldalas melléklet rövid összefoglalását tartalmazó okirat tanulmányozására a felperes

tárgyalás halasztása iránti kérelme teljesítésének elutasítása nem jelentett lényeges eljárási szabálysértést a bíróság részéről.

A Pp. 93. § (2) bekezdése szerint a beadványokat a per bíróságánál eggyel több példányban kell benyújtani, mint ahány fél a perben érdekelt van.

Nem vitatottan az alperes a közigazgatási határozat mellékletét képező (23 oldal) kimutatás 5 oldalas összefoglalóját a felperes csak a tárgyalási napon kapta kézhez. Azt a bíróság áttekintve megállapította, hogy „novumot” nem tartalmaz. A bíróság lehetőséget biztosított a felperesnek az 5 oldalas beadványnak a 23 oldalas melléklettel való összehasonlítására. A felperes az iratok összevetését követően nem jelezte, hogy az utóbb részére átadott beadvány új adatot tartalmazna.

A felperes felülvizsgálati kérelmében hivatkozott arra, hogy a társadalombiztosítási szervek határozatai homályosak, nehezen értelmezhetőek, nem felelnek meg a Ket. rendelkezéseinek.

A Kúria gyakorlata töretlen a tekintetben, hogy a jogerős ítélet csak olyan kérdésben támadható felülvizsgálati kérelemmel, amely a bíróság eljárásának is (és a közigazgatási eljárásnak is) tárgya volt. A felülvizsgálat alapja csak a megtámadott határozatban megállapított tényállás lehet, a kérelmező utóbb felmerült tényekre a jogszabálysértést eredményező megalapozatlanság elbírálásánál nem hivatkozhat. A felülvizsgálatnak csak olyan téves jogi álláspont, vagy mulasztás lehet az alapja, amely az eljárás korábbi szakaszaiban is per tárgya volt, és amely kérdéssel az eljárás bíróság erre irányuló kérelem hiányában nem foglalkozhatott, azzal kapcsolatban jogszabálysértést sem követhetett el (BH 1995.3/163., BH 1994/11/600., EBH 2002.653., EBH 2000.371. BH 1996.7/372.).

A felperes a társadalombiztosítási szervek határozatainak homályosságát, nem világos, nehezen értelmezhető voltát, a Ket. rendelkezéseinek megsértését az elsőfokú bírósági eljárás során nem kifogásolta, így ezekre felülvizsgálati kérelmében már nem hivatkozhat, azt a Kúria érdemében nem vizsgálhatta.

A felperes sérelmezte, hogy a 22.M.3745/2013/8. számú jegyzőkönyv kijavítása iránti kérelmét az első- és a másodfokon eljáró bíróságok egyaránt elutasították. A jegyzőkönyv kijavítását elutasító végzéseket, azok valótlan tartalma miatt a felperes a Pp. 117. § (1) bekezdésébe ütközőnek értékelte.

A Pp. 270. § (1) bekezdés hatályos rendelkezése szerint a jogerős ítéleten kívül az ügy érdemében hozott jogerős végzés ellen lehet felülvizsgálati kérelmet benyújtani.

A Pp. 270. § (2)-(3) bekezdéseinek rendelkezése szerint a polgári peres eljárásokban hozott jogerős, a törvény által külön nevesített végzések ellen van helye felülvizsgálatnak. Ezek azok a végzések, amelyek jogaik érdemi érvényesítésében gátolják vagy akadályozzák a felet, mivel az általuk kezdeményezett eljárást megtagadják vagy megszüntetik (Pp.137. § (1) bekezdés a-h) pont, Pp. 157. § a) és g) pont).

A peres eljárásban hozott, a jegyzőkönyv kijavítása iránti kérelmet elutasító jogerős végzéssel szemben felülvizsgálati kérelemnek nincs helye.

A fentebb kifejtettekre figyelemmel a Kúria azt állapította meg, hogy a jogerős ítélet a felülvizsgálati kérelem által vitatott körben nem sért jogszabályt, ezért azt a Pp. 275. § (3) bekezdése alapján hatályában fenntartotta.

Az alperes a felülvizsgálati eljárásban felmerült költségei megtérítését nem kérte, ezért a Kúria a Pp. 78.§ (2) bekezdése alapján e tárgyban mellőzte a határozat hozatalt.

A teljes egészében pervesztes felperest képviselő pártfogó ügyvéd díját a 2003. LXXX. törvény 11/A. § rendelkezésére figyelemmel a magyar állam viseli.

A Kúria a felülvizsgálati eljárás illetékéről a Tny. 81. § alapján határozott.

Budapest, 2015. május 18.

Dr. Zanathy János sk. a tanács elnöke, Dr. Farkas Katalin sk.
előadó bíró, Dr. Magyarfalvi Katalin sk.bíró

A kiadmány hitelül:

tisztviselő